

[Stærmosc.]

altsaa et nyt offentligt Organ, hvorunder baade en aktiv offentlig Arbejdsanvisning og en Kontrol med Arbejdsløshedsforsikringens Ydelser kan udøves.

Dette Synspunkt, som fra vor Side bliver gjort gældende, har allerede for adskillige Aar siden vundet Indpas i den almindelige Debat inden for Socialpolitikeres Kredse og ogsaa blandt vore Nationaløkonomer. Vor nuværende Finansminister staar heller ikke fremmed over for alle de Betragtninger og alle de Betænkeligheder og alle de Argumenter, der kan fremføres i Forbindelse med dette Spørgsmaal. Jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle Linier fra en Afhandling, som er udkommet for kort Tid siden, hvori det hed:

„Det maa være saadan, at en Arbejder ved, at slipper hans Arbejde op, saa ligger der alligevel et Beløb, svarende til hans normale Ugeløn til ham næste Fredag og de følgende Fredage. Naar Arbejdsløsheden bevisligt ikke er noget Naturfænomen, maa det Samfund, der ikke evner at organisere sit Produktionsapparat, saaledes at alle Produktionsfaktorer bliver udnyttet, i det mindste være forpligtet til at holde de sagesløse Medlemmer af Samfundet, dette gaar ud over, skadesløse.“

Det er et Citat fra en Afhandling, som blev prisbelønnet i Aarhus sidste Aar med en første Præmie paa 3 000 Kr., en Afhandling skrevet af Hr. Kaj V. Petersen. I Bedømmelseskomiteen sad vor nuværende Finansminister og Professor Jørgen Pedersen, der jo begge har været Kandidater for Partiet Venstre ved Valget for nylig. Det er altsaa Tanker, som ogsaa kan trives i Venstres Rækker, og det er Tanker, som vi fra vor Side vil gaa ind for ud fra den Betragtning, at der ikke er nogen som helst Grund til at vente med at indføre en Reform, som vi alligevel i Løbet af faa Aar skal frem til ud fra almindelige medmenneskelige, ud fra almindelige medborgerlige og ogsaa ud fra finanspolitiske og beskæftigelsesmæssige Synspunkter.

Spørgsmaalet om Landbrugets Arbejdskraft har været berørt af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, hvis Udtalelser om Alvoren i dette Problem vi helt ud kan tilslutte os. Det ligger i Virkeligheden saadan med Tilgangen af de unge Aldersgrupper, at det bliver nødvendigt med en ny Arbejdsordning for Landbruget i Løbet af de kommende Aar. Der er det særegne ved det danske Landbrug, at det i det væsentlige kun efterspørger den unge

Arbejdskraft i Aldersgrupperne fra 15 til 25 Aar; smaa 200 000 mandlige Helaarsarbejdere inden for Landbruget ligger i disse Aldersgrupper. Tilgangen til disse Aldersgrupper vil falde meget alvorligt helt indtil 1960. Jeg kan nævne, at vi i 1941 i Aldersgrupperne fra 15 til 19 Aar havde i alt 167 000 unge Mænd. Tallet er i Dag, i 1945: 156 000, og det vil falde Aar for Aar. I 1946: 154 000, i 1947: 151 900, i 1948: 149 300, i 1949: 148 400 og i 1950: 148 100. Tilbudet i de unge Aldersklasser af Arbejdskraft vil være stadigt faldende. Der kunde peges paa adskillige andre Forhold, som ogsaa vil bevirke, at Tilbudet af den unge Arbejdskraft vil gaa ned.

De Betragtninger, jeg har fremført om Ventepengene, om den fulde Godtgørelse i Tilfælde af Arbejdsløshed, maa overføres paa den Arbejdsordning, som Landbruget maa gives Vilkaar til at kunne gennemføre. Det bliver nødvendigt med Langtidsaftaler for gifte Medhjælpere, Langtidsaftaler, inden for hvilke der kan opnaas rimelige Ordninger med Hensyn til Arbejdstidens Længde, og inden for hvilke ogsaa Lønvilkaarene kan tilrettelægges saadan, at Landbruget kan konkurrere med Efterspørgselen efter Arbejdskraft i andre Erhverv. Det bliver ogsaa her nødvendigt at udvide Tilskuddene til Bygningen af Boliger for gifte Medhjælpere, det bliver nødvendigt, at man fra Samfundets Side staar parat til at hjælpe Landbruget med Gennemførelsen af en virkelig gennemgribende Nyordning.

Med Hensyn til Aldersrente og Invaliderente skal jeg ganske kort for vort Vedkommende sige, at vi er parate til at medvirke til, at Forhøjelser af Grundbeløbet og Ændringer i Fradragsreglerne gennemføres hurtigst muligt, saadan at de gamle og Invaliderne kan faa en Hjælp, der er os værdig.

I Regeringsprogramerklæringen blev der talt noget om Familieme. Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til Familiepolitikken, men blot sige, at vi fra vor Side vil fremkomme med Forslag, der gaar i den Retning, at Trangskriteriet bliver trængt tilbage i det videst mulige Omfang. Den Støtte, som maa ydes til Familier med Børn, fordi det ikke er muligt at faa Real-lønnen til at ligge saa højt, saa den kan omfatte den store Forsørgerbyrde, maa ydes paa en saadan Maade, at den bliver Udtryk for en Ret og ikke bliver Udtryk for en Trang.

Paa et bestemt Omraade vil jeg gerne efterlyse en meget snarlig Fremsættelse af Lovforslag. Det er med Hensyn til Ordningen af de søfarendes Laan. Jeg synes, det vil